

Slovenski citrar

Citrarsko društvo Slovenije, Kajuhova pot 11, 1240 Kamnik, www.citre-drustvo.si
Junij 2007, leto 8, številka 1 (15)

TEKMOVANJE SOLISTOV

V začetku letošnjega leta smo pripravili 9. državno tekmovanje slovenskih citrarjev. Tekmovanje je bilo razpisano za disciplino citre - solo in je potekalo v dveh delih.

Neli Zidar Kos

Najprej sta bili konec januarja dve regijski tekmovanji na glasbenih šolah v Rogaški Slatini in Kamniku. Nanju se je prijavilo skupno 58 izvajalcev (54 citrark in 4 citrarji). Dobitniki zlatih priznanj z regijskih tekmovanj (90 in več % možnih točk) so se lahko 3. februarja udeležili državnega tekmovanja, ki je potekalo na Glasbeni šoli Nazarje.

Tričlanska strokovna komisija je pod vodstvom prof. Georga Glasla z Münchenskega konservatorija Richard Strauss med 28-imi finalisti podelila tri bronasta, sedemnajst srebrnih in sedem zlatih odličij.

Dobitnice zlatih priznanj na državnem tekmovanju so v soboto, 10. marca, ob 18. 30 nastopile na koncertu nagradencev na Glasbeni šoli Radovljica.

Vsem tekmovalcem, še posebej najboljšim, iskrene čestitke!

Peter Napret

Tina Budič

Helena Hartman z učenkama

REZULTATI FINALNEGA TEKMOVANJA

1.a kategorija (do 10 let)

1. KAJA CARLI (13. 4. 1998)
mentorica: Teja Ličar Močnik, GŠ Idrija
J. S. Bach / I. Jordan: BOURREE
D. Hofmann: SPRINGTANZ DER EICHHÖNCHEN
slov. ljudska / T. Plahutnik: PRIŠLA BO POMLAD	87 %
Bronasta
plaketa
2. ANJA DRSTVENŠEK (21. 5. 1997)
mentorica: Jasmina Levičar, GŠ Sevnica
J. Dowland / H. Oberlechner: MR. DOWLAND'S MIDNIGHT
R. Grünwald: PAPPELMÄULCHEN
slov. ljudska / T. Plahutnik: SPOMLAD PRAV LUŠTNO JE	97,66 %
Zlata plaketa
3. TAJDA KRAJNC (25. 4. 1997)
mentorica: Romana Jauševc, GŠ Skladatelj Ipavcev, Šentjur pri Celju
J. S. Bach / F. Schwinghammer: MENUET
R. Meyer – Thibaut: WORKSONG
slov. ljudska / T. Plahutnik: PRELJUBO VESELJE	96,66 %
Zlata plaketa
4. MAJA VRABEC (3. 8. 1997)
mentor: Tomaž Plahutnik GŠ Kamnik
J. S. Bach / I. Jordan: MENUET
I. Jordan: MIKROLUDIUM II
slov. ljudska / T. Plahutnik: PRIŠLA BO POMLAD	90 %
Srebrna
plaketa

1.b kategorija (od 11 do 12 let)

5. ANJA ANŽIČ (6. 10. 1995)
mentor: Peter Napret, GŠ Ljubljana Moste - Polje
J. Dowland / I. Jordan: TARLETON'S RISERRECTIONE
P. Mai: MALA SKLADBA ŠT. 7
slov. ljudska / P. Napret: PO KOROŠKEM PO KRANJSKEM	88,33 %
Bronasta
plaketa
6. KATARINA MAČEK (2. 2. 1996)
mentorica: Kornelija Lovko, GŠ Logatec
J. Dowland / I. Jordan: MRS. WINTER'S JUMP
A. Darr: ALLEGRETTO
slov. ljudska / T. Plahutnik: FANTJE SO PO VASI ŠLI	90,66 %
Srebrna
plaketa
7. LAURA MENARD (19. 10. 1995)
mentorica: Kornelija Lovko, GŠ Logatec
L. Mozart / I. Jordan: BOURREE
S. Schneider: PASTIRSKI NAPEV
slov. ljudska / P. Napret: O MOJ PRELJUBI, DRAGI DOM	92,33 %
Srebrna
plaketa
8. MONIKA ROŽEJ (1. 1. 1995)
mentorica: Janja Brlec
R. de Visée: BOUREE
S. Schneider: RONDINO
slov. ljudska / P. Napret: SO PTIČICE ZBRANE	93 %
Srebrna
plaketa
9. ŠPELA SCHMID (21. 12. 1996)
mentorica: Helena Hartman, GŠ Rogaška Slatina
J. Dowland / I. Jordan: THE LADY RICH'S GALLIARD
I. Jordan: MIKROLUDIUM II
slov. ljudska / T. Plahutnik: KAJ NE BILA BI VESELA	95 %
Zlata plaketa

2. kategorija (od 13 do 14 let)

10. URŠKA BIDER (21. 8. 1994)
mentorica: Cita Galič, GŠ Nazarje
R. de Visée / H. Oberlechner: BOUREE
S. Schneider: PASTIRSKI NAPEV
slov. ljudska / T. Plahutnik: KAJ NE BILA BI VESELA	88 %
Bronasta
plaketa
11. PETRA HRIBERNIK (10. 1. 1993)
mentorica: Helena Hartman, GŠ Rogaška Slatina
G. A. Brescianello / A. Leiter: PARTITA XVI; ENTREE
S. Schneider: ŪBA D' ALMA, Wk 188
slov. ljudska / T. Plahutnik: KO PTIČICA SEM PEVALA	94 %
Srebrna
plaketa
12. TANJA LONČAR (27. 4. 1994)
mentor: Peter Napret, GŠ Fran Korun Koželjski Velenje
L. Milan / P. Suitner: FANTASIA V
I. Jordan: MIKROLUDIUM V, VII
slov. ljudska / P. Napret: SO PTIČICE ZBRANE	91 %
Srebrna
plaketa
13. URŠA MATJAŠEC (13. 11. 1993)
mentorica: Kornelija Lovko, GŠ Logatec
J. Ph. Krieger / I. Jordan: MENUETT
F. Golden: PERPETUUM MOBILE
slov. ljudska / T. Plahutnik: PASTIRC PA PASE OVCE TRI	91,33 %
Srebrna
plaketa
14. ALENKA MOČNIK (4. 2. 1993)
mentorica: Helena Hartman, GŠ Rogaška Slatina
J. S. Bach: MENUET I, II, Bwv 1007
D. Hofmann: IRRGARTENLIEDER, Nr. 14
slov. ljudska / T. Plahutnik: KO PTIČICA SEM PEVALA	94 %
Srebrna
plaketa
15. MARUŠA PIŠLJAR (9. 2. 1994)
mentorica: Kornelija Lovko, GŠ Logatec
J. S. Bach / S. Schneider: MENUETT
A. Darr: SICILIANA	96,66 %
Zlata plaketa

16. **KARMEN ZIDAR KOS** (2. 3. 1993)
mentor: Peter Napret, GŠ Fran Korun Koželjski Velenje
J. S. Bach / H. Oberlechner: PRELUDE, iz suite Bwv 1007
H. Oberlechner: PRÄLUDIUM
slov. ljudska / P. Napret: N'MAU ČEZ IZARO
- 3. kategorija (od 15 do 18 let)**
17. **EDITA DRAME** (22. 2. 1992)
mentorica: Helena Hartman, Rogaška Slatina
G. Sanz / H. Oberlechner: PASSACALLES
E. Giuliani: BALLADE AUF C
slov. ljudska / T. Plahutnik: KO PTIČICA SEM PEVALA
18. **ERIKA KOZAMERNIK** (28. 3. 1992)
mentor: Tomaž Plahutnik, GŠ Kamnik
J. S. Bach / H. Oberlechner: PRELUDIJ, iz suite Bwv 1007
P. Suitner: RITORNELL
slov. ljudska / T. Plahutnik: VENČEK PESMI
19. **DOROTEJA MATAUŠIČ** (22. 6. 1992)
mentorica: Anita Veršec, GŠ Brežice
J. S. Bach / R. Meyer – Thibaut: SARABANDE iz suite Bwv 1009
S. Schneider: IMPROVISATION op. 131
slov. ljudska / T. Plahutnik: VSE TIČICE LEPO POJO
20. **MATJAŽ POROVNE** (12. 2. 1992)
mentor: Tomaž Plahutnik, GŠ Kamnik
J. S. Bach / H. Oberlechner: GIGUE, iz suite Bwv 1007
A. Darr: BOLERO
slov. ljudska / T. Plahutnik: KAM BOVA VANDRALA
21. **VESNA TURINEK** (14. 2. 1992)
mentor: Peter Napret, GŠ Fran Korun Koželjski Velenje
J. S. Bach / H. Oberlechner: COURANTE iz suite 1007
S. Schneider: ELEGIE
slov. ljudska / T. Plahutnik: KO PTIČICA SEM PEVALA
22. **NELI ZIDAR KOS** (13. 2. 1990)
mentor: Peter Napret
J. S. Bach / H. Oberlechner: GIGUE iz suite 1007
J. Swoboda: SONATINA IV V A – DURU, II ADAGIO MOLTO, III ALLEGRO MODERATO
slov. ljudska / T. Plahutnik: POD HANKIČEM POSTAVLEVA
23. **MOJCA ŽERAK** (9. 11. 1991)
mentorica: Helena Hartman, GŠ Rogaška Slatina
G. A. Brescianello / A. Leiter: ENTRE iz partite XVI
J. Ludwig: CIGANSKE SANJE
slov. ljudska / T. Plahutnik: ROŽA NA VRTU
- 4. kategorija (nad 18 let)**
24. **MATEJA AVŠIČ** (4.10.1988)
mentorici: Anita Veršec, Christiane Sommer, GŠ Brežice
F. Couperin / G. Niederfringer: LES SILVAINS
A. Darr: BOLERO
slov. ljudska / T. Plahutnik: PASTIRC PA PASE OVCE TRI
25. **JANJA BRLEC** (10. 4. 1988)
mentor: Peter Napret
R. de Visée / H. Oberlechner: ALLEMANDE, COURANTE, MENUET iz suite v f – molu
A. Smetak: UNGARISCHER TANZ
slov. ljudska / P. Napret: POLKA JE UKAZANA
26. **TINKA BUDIČ** (27. 7. 1987)
mentor: Georg Glasl, Richard Strauss Konservatorium, München, Nemčija
A. de Mudara: FANTASIA
A. von Beckerath: THEMA UND VARIATIONEN FÜR ZITHER (var. 4, 5, 6, 7)
slov. narodna / T. Plahutnik: KO PTIČICA SEM PEVALA
27. **ALENKA ILJAŠ** (28. 1. 1988)
mentorici: Anita Veršec, Christiane Sommer, GŠ Brežice
J. Dowland / H. Oberlechner: AN ALMAND
J. Haustein: SYMPATHIEZAUBER
slov. ljudska / T. Plahutnik: VSE TIČICE LEPO POJO
28. **DAMJANA PRAPROTNIK** (25. 9. 1988)
mentor: Peter Napret
L. Milano: FANTASIA XI
P. Horton: TOCCATA FOR A WILD OLD LADY
slov. ljudska / P. Napret: NEKDAJ V STARIH ČASIH

94 %
Srebrna
plaketa

95,66 %
Zlata plaketa

91,33 %
Srebrna
plaketa

90 %
Srebrna
plaketa

90 %
Srebrna
plaketa

NI
NASTOPILA

92,66 %
Srebrna
plaketa

90 %
Srebrna
plaketa

90,33 %
Srebrna
plaketa

98,33 %
Zlata plaketa

97 %
Zlata plaketa

94 %
Srebrna
plaketa

91,33 %
Srebrna plaketa

Strokovna ocenjevalna komisija:
Georg Glasl, prof., docent, predsednik
Urška Praprotnik-Zupan, prof. članica
Suzana Hebar, prof. član

Vsem tekmovalcem iskrene čestitke!

Iz zapisnika občnega zbora CSD

Letošnji 9. občni zbor (če štejemo zraven tudi ustanovnega), je potekal v soboto, 17. marca 2007 dopoldne, v gostišču Štorman v Šempetru v Savinjski dolini.

Na občnem zboru je bilo prisotnih 16 članov. Pri tem je zanimivo, da se ga je udeležilo nekaj starejših članov iz oddaljenih krajev. Nekateri med njimi so si morali za prevoz celo najeti šoferja. Žal pa si mnogi, ki stanujejo le korak stran, niso vzeli časa, da bi kakšno urico preživeli z nami v Savinjski dolini.

Naj posebej omenim prisotnost staroste slovenskih citrarjev Toneta Mlačnika, pa gospoda Francija Tepina z Jezerskega, Marijo Polh iz Divače in mlado Veronika Zajec, ki nam je predstavila dedkove violinske citre in na njih prav simpatično zaigrala. Sicer imamo s prisotnostjo na občnem zboru ponavadi težave, a tokrat nas je bilo dovolj, da smo lahko odločali.

Srečanje je potekalo po ustaljenem protokolu, izvolitev delovnega predsedstva, poročilo o delu društva itd. Posebnost tokratnega občnega zbora je bila izvolitev vodstva za naslednje štiriletno mandatno obdobje. Kot najbrž že veste, ostajam predsednik društva, čeprav sem imel pred časom resne pomisleke glede tega. Sem pa v želji, da dam društvu novega zagona predlagal nekatere spremembe statuta. Enajst članski upravni odbor smo skrčili na sedem članskega, ki ga poleg mene sestavljajo še podpredsednica Cita Galič, tajnik Tomaž Plahutnik, blagajničarka Marta Zdošek ter člani Helena Hartman, Irena Zdošek in Dušan Mazaj. Sedež društva smo prenesli na Glasbeno šolo Kamnik (Kajuhova pot 11, 1420 Kamnik), kjer je zaposlen naš novi tajnik. Vse ostale spremembe si lahko ogledate na www.citre-drustvo.si, kjer je po novem objavljen tudi veljavni statut CDS.

Dosedanji tajnik Marjan Marinšek odhaja v pokoj, zato tudi ne bi imel več primerne prostora za sedež društva. Vsak član našega društva lahko prispeva svoje pri delovanju društva in v prvih osmih letih je vsekakor vtkal veliko svojih prizadevanj v Citrarsko društvo Slovenije gospod Marinšek. Na občnem zboru sem se mu zahvalil s skromnim darilcem.

Občni zbor je sprejel sklep, da se članarina nekoliko zviša, z dosedanjih 2000 tolarjev na 10 evrov. Ker je s pošiljanjem položnic, posebej opominov neplačnikom, veliko stroškov, smo se na upravnem odboru odločili, da poskušamo članarino zbrati v gotovini. Vsem, ki ste to doslej že storili, se zahvaljujemo, ostali pa boste dobili položnico, oz. lahko poravnate članarino na računu Poštne banke Slovenije: SI56 9067 2000 0448 007.

Na sestanku smo zapisali kar nekaj idej za nadaljnje delo. Najpomembnejše so, kako dati več možnosti starejšim članom (seminar Velbana Gorca in podobno), sodelovanje pri različnih projektih (srečanja citrarjev po Sloveniji in v tujini), podpora izdajanju literature za citre in pridobitev statusa društva posebne pomena, itd. Kaj in koliko se bo naredilo, je odvisno od nas samih, v največji meri od predsednika in pomlajenega upravnega odbora (ki se je v tem času že sestal v polnem številu, kar se v prejšnjih letih ni zgodilo nikoli) ter tudi od vseh drugih članov.

Vabim vas k večjemu sodelovanju!

Peter Napret, predsednik CDS

TUDI DRUGI SEMINAR ZA ODRASLE CITRARJE JE USPEL

V soboto in nedeljo, 2. in 3. junija 2007, je bil v Velbani Gorci pri Podčetrtku že drugi seminar za samouke in odrasle citrarje.

Velbana Gorca ima čudovito lego, od koder je lep razgled po velikem delu kozjanskega hribovja, od Rudnice preko Svetih gor in Orlice, pa vse do Bohorja.

Gospodar in gospodinja, Slavko in Angela Toplišek, sta citrarje zelo rada sprejela pod krov in ves čas spremljala dogajanje v učilnici. Slavko Toplišek je sicer tudi pisatelj in pesnik, piše pa tudi igre in sam igra v njih. Poje v cerkvenem pevskem zboru ter pri moškem zboru »Pilštanjski gospodarji«. Trudil se je, da je bilo udeležencem prijetno pri delu, v prostem času pa jih je zabaval s svojimi sočnimi pripovedmi.

To sožitje med gospodarjem in udeleženci seminarja je enkratno, zato so se vsi dobro počutili in se v Velbano Gorco radi vračajo.

Seminarja se je udeležilo petnajst prijavljenih iz vseh koncev Slovenije:

Boža Bauer, Mateja Božnar, Anica Habjan, Jožica Klanfer, Marija Kolarič, Betka Kralj, Dušan Mazaj, Marija Polh, Vanja Režek, Anica Sešel, Mira Slemenšek, Franc Suhadolnik, Milica Tičič, Marija Vahčič, Marička Zavrl. Organizator je bil **Marjan Marinšek**, seminar pa je vodil prof. **Tomaž Plahutnik**.

... Začelo se je tako, da so najprej uglasili vse citre, nato so se predstavili vsi udeleženci ...

Začelo se je tako, da so najprej uglasili vse citre, nato so se predstavili vsi udeleženci. Vsak izmed njih je nekaj zaigral, da je mentor dobil vtis, kakšno je znanje posameznikov. Vsi udeleženci so igrali dunajsko uglasitev.

Sledil je mentorjev teoretični in praktični prikaz uglaševanja, prikaz drže telesa, seznanjenje z instrumentom, notami in igranjem. Mentor je predaval tudi o teoriji glasbe, kolikor je ta potrebna za znanje udeležencev. Nato je mentor predstavil note, ki jih je pripravil za skupno igranje v orkestru:

*Kanon Velbane Gorce,
Pod to goro zeleno,
Venček narodnih pesmi,
Zvezde na nebu gore (S Avsenik, priredil Dušan Maj).*

Sledil je pouk enoglasnega igranja in petja v kanonu. Nato je mentor razdelil udeležence v tri glasovne skupine: citre I, citre II in citre III in začele so se vaje učenja skladb po posameznih skupinah in celotnega orkestra. Do opoldanskega odmora so udeleženci že igrali prve tri skladbe, popoldne pa so se naučili še »Zvezde na nebu gore« s petjem.

Zvečer je bil nastop »Pokaži kaj znaš«, kjer so

udeleženci pokazali svoje znanje individualno in v skupini. Nastopa sta se udeležili tudi Tanja Zalokar, učiteljica citer iz Vodnikove domačije in Jasmina Levičar, ki poučuje na Glasbeni šoli v Sevnici. Bilo pa je tudi precej poslušalcev, med njimi tudi gostje iz tujine. Večer je zaključil mentor, ki je odigral nekaj najlepših skladb za citre in požel buren aplavz.

Delo drugega dne se je pričelo z demonstracijo igranja dveh učenk iz Glasbene šole Rogaška Slatina, Petre Hribernik in Alenke Močnik, ki ju poučuje prof. Helena Hartman. Predstavili sta igranje v duetu in solo in odigrali skladbe z letošnjega tekmovanja citrarjev v Nazarjah. Z udeleženci sta se pogovarjali tudi o svojem šolanju, igranju in uspehih.

V nadaljevanju so udeleženci spoznavali razlago akordičnih oznak in uporabo le-teh pri igranju na citre. Praktično so vadili uporabo tonike, dominante in subdominante ter prehode v druge tonalitete. Dalj časa so se zadržali pri ugotavljanju razlik med dunajsko in standardno uglasitvijo. Preostanek časa pa so porabili za ponovno vajo citrarskega orkestra po glasovih in za zaključni nastop, ki so mu prisostvovali nekateri družinski člani udeležencev.

Vsi navzoči so izrazili željo, da bi podoben seminar v prihodnjem letu ponovili.

Marjan Marinšek

Umrli je Jože Novak, citrar iz Turja

Aprila so v Turju v občini Hrastnik pokopali 85-letnega **Jožeta Novaka**. Bil je preprost človek, po poklicu zidar, ki je pred desetletji prišel zidat v Turje novo šolo. V kraju je spoznal svojo ljubezen in iz Sloma nad Ponikvo se je preselil v to gorsko vasico. Imel je kar precej veliko kmetijo in z njo kup dela in skrbi. Med drugim jim je pred leti pogorel hlev in tudi zato je bil zavzet gasilec. Kaj več o njegovem življenju sicer ne vem. Vem le, da je Jože Novak ob vsem težkem delu imel globoko v sebi izreden občutek za glasbo. V svojih mladeniških letih se je namreč naučil igrati na citre, ki jih je seveda prinesel s seboj v Turje. Človek skoraj ni mogel verjeti, kako je lahko sploh s svojimi velikimi okornimi prsti igral. Vendar je igral. Najraje kakšne stare avstrijske marše in polke, ki jih je podkrepil še s kakšnim stavkom v nemščini, ki se jo je naučil med vojno.

Večkrat se je pripeljal s svojim velikim traktorjem dol v našo vas, v Sedraž, k mojemu očetu, ki mu je popravljaj orodje, žage, sadne mline itd. Na enem njegovih obiskov mi je začel pripovedovati o svojih citrah. Tako živo in strokovno je zvenelo njegovo pripovedovanje o tem instrumentu, da sem ga želel spoznati, videti in slišati, kako igra na citre. Tako sta me starša čez nekaj dni peljala na njegov dom. Malo sva muzicirala, jaz na violino, on na citre in na koncu mi je gospod Jože posodil ene izmed njegovih dveh citer ter prvi zvezek Poduka v igranju na citre Frana Koruna Koželjskega. Kasneje sem izvedel, da je bil to prvi slovenski učbenik za citre, objavljen leta 1895. Tako sem tiste poletne počitnice leta 1986 postal citrar samouk in srečanje z Jožetom Novakom je zaznamovalo moje življenje s citrami.

Mogoče se vse premalo zavedamo, kako lahko srečanja s preprostimi ljudmi vplivajo na naše življenje. Veliko bolj, kot marsikakšno poznanstvo s pomembneži in »pomembneži«. V mojem primeru je že bilo tako. V skromni kuhinji pri Novakovih sem se navdušil nad citrami in iz tega navdušenja je izšlo marsikaj, kar sem potem počel v zvezi s citrami: nastopi, poučevanje, uspehi učencev, seminarji in popoldnevi ob citrah na Kopitniku, Citrarsko društvo Slovenije, učni načrt za citre na glasbenih šolah, povezave s citrari po svetu itd.

Hvala vam, gospod Jože Novak!

Peter Napret

VIKTOR PLANINC

Slovenski citrar **Viktor Planinc** je bil rojen 29. 01. 1913 v Zagorju ob Savi. Izučil se je za sobopleskarja. Leta 1930 je prišel v Tržič. Zaposlen je bil pri raznih sobopleskarjih, nekaj časa privatni mojster, zadnja leta pred upokojitvijo pa je delal pri Komunalnem podjetju v Tržiču. Ko še ni imel 12 let, se je začel učiti citre pri trboveljskem citrar-

skem virtuozu Ludviku Marinu v Trbovljah. Takrat so imeli v revirjih celo manjši citrarski orkester. Vedno je rad sedel k citram in igral, celo v vojsko v planinski polk jih je nesel s seboj, toda domov se je vrnil brez njih. Voda, ki je zalila šotorišče, je namočila in uničila tudi njegove citre. Takrat je prvič videl, kako so narejene.

Leta 1930 je prišel z mojstrom delat na Gorenjsko. Všeč mu je bilo in ostal je v Tržiču. Nekaj časa je bil brez instrumenta. Za novega je težko zbral dovolj denarja. Končno je lahko kupil citre od neke Tržičanke, ki zaradi bolezni ni mogla več igrati. Ob nakupu mu je postavila pogoj, da jo mora obiskati večkrat na teden in ji igrati. Kasneje je začel popravljati stare citre znancem, kajti v Tržiču je bilo vedno veliko citrarjev. Začel je pripravljati orodje in resonančni les ter se odločil, da sam naredi inštrument. Leta 1981 je naredil prve citre. Razen strun in mehanike, je vse izdelal sam, vključno z ubiralko, ki mu je vedno delala težave. Prečke morajo biti namreč nasajene do desetinke milimetra natančno, da citre lepo in uglašeno zvenijo. Izdelal je najmanj 25 novih citer, na katere so večinoma so igrali njegovi učenci. Nekaj njegovih instrumentov pa je tudi v Avstriji, Nemčiji, Italiji, Švici, pa tudi zdomci v Avstraliji menda igrajo na njih. Viktor je igral citre pri ansamblu Društva upokojencev Tržič. V zasedbi so imeli še violino, harmoniko in kitaro. Skupaj s svojimi učenci se je od vsega začetka udeleževal tudi srečanj citrarjev v Grižah. Leta 1992 pa je prišel tudi na Popoldne ob citrah na Kopitnik. Med njegovimi učenci so bili Dejan in Urška Praprotnik, Meta Volčič, Karmen Bonča, Boštjan Sušnik in Vida Učakar, ki je po njegovi smrti učila nekaj njegovih učencev. Učil je po 20 učencev, v zadnjem šolskem letu jih je imel 12. Bil je izredno natančen. V dnevnik si je zapisoval vse kar je počel tisti dan, kaj je delal pri popravilu ali izdelavi novih citer, koga in kaj je učil in podobno. Napisal je tudi nekaj lažjih skladb.

Tudi sam sem svoje prve citre, ki so bile čisto zares moje, kupil pri njem. Spominjam se ga kot prijaznega gospoda, vsega navdušenega nad citrami. Menim, da gre za pomembnega slovenskega citrarja, ki je veliko pripomogel k prenašanju tradicije citranja na mlajše generacije. Umrli je 7. maja 1993 leta in je pokopan na Tržiškem pokopališču.

Peter Napret

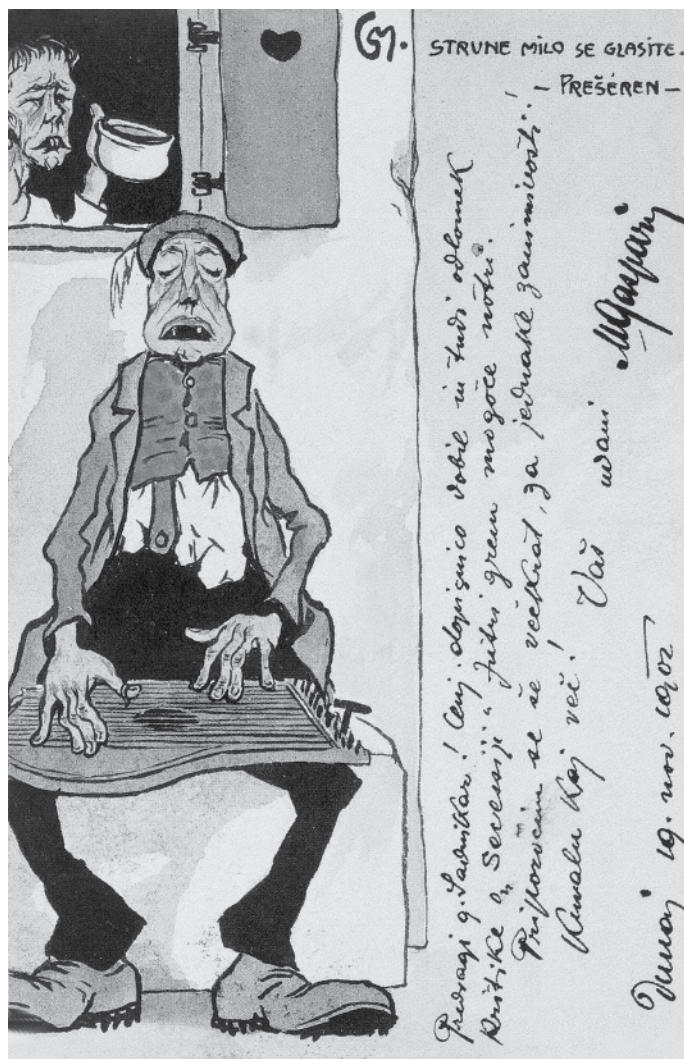
(viri: razni časopisni članki in zapis gospe Vide Učakar)

DVE KNJIGI O MAKSIMU GASPARIJU

Pri Založbi Ognjišče je v začetku leta izšel komplet dveh knjig o Maksimu Gaspariju. O tem najbolj ljudskem slovenskem slikarju sta pisala Ivan Sivec in Marjan Marinšek.

Slepi godec

Gasparijeva karikatura citrarja

Prvi ga je obdelal v povesti, kjer je predstavil njegovo življenjsko pot, drugi pa je napisal knjigo o zbirki Gasparijevih razglednic, ki je res obsežna in zaradi dostopnosti in prikupnosti narodnih motivov poznana praktično vsakemu Slovencu. Knjigi sta oblikovani v studiu Marinšek & Marinšek.

Predstavitve knjig so bile v Ljubljani, Celju, Kamniku, Kozjem, Šmarju pri Jelšah, Petrovčah, Kranjski gori, Podstredi in v Velenju. Povsod, razen v Ljubljani, so na predstavitvah zazvene tudi citre, ki s svojim zvenom z lahkoto odprejo vrata v idilične podobe Gasparijevih motivov.

Pri predstavitvah so poleg drugih glas-

benikov in folkloristov sodelovali tudi

citrarji: **Mojca Žerak, Tomaž Plahutnik s pevko Jožico Kališnik** ter **Janja Brlec** in jaz z violino. Včasih pa je na citre zaigral kar **Marjan Marinšek** sam.

Poleg raznih kmečkih opravil, praznovanj in podobno, je Gaspari naslikal tudi nekaj muzikantov. Precej poznani so razni koledniki in muzikanti ter slepi goslar, manj znana pa je karikatura Slovenca s citrami »Strune milo se glasite,« ki jo je izdelal leta 1902, še preden je šel na Dunaj, kot unikatno razglednico in jo poslal svojemu mecenu Nikolaju Sadnikarju v Kamnik.

Peter Napret

CITRE NA PETI CELINI

Cita in Jože Galič tretjič v Avstraliji

Decembra 1998 je Družina Galič na povabilo Slovenskega kluba Triglav iz Sydneya prvič obiskala Avstralijo. Spletle so se številne nove prijateljske vezi in turnejo so, v nekoliko drugačni obliki in v lastni organizaciji, ponovili tudi leta 2001.

Ko pa je lani Cita praznovala okrogli življenjski jubilej, ji je zbrana družba namesto slik, ur in podobnih spominkov kupila darilo, ki jo je najbolj razveselilo – letalsko vozovnico za Avstralijo. Za sopotnika je vzela kar mene in to je odprlo možnost združitve prijetnega s koristnim! Ko sva sestavila urnik potovanja, sva ga sporočila nekaterim slovenskim klubom in organizacijam v Avstraliji. Ti so najino štiritedensko bivanje na peti celini izkoristili za organizacijo nekaj koncertov.

V Sydneyu, kjer sta naju gostila Prekmurca Erika in Karlo Pelcar, sva imela kar štiri nastope:

v Slovenskem društvu Sydney, v klubu Triglav – Panthers, pri maši v Verskem središču Sv. Rafaela v Merrylandsu ter v tamkajšnji dvorani.

V sončnem Queenslandu sva živela pri Marianu Lauku, osemdesetletniku, ki je leta 2004, ob vstopu Slovenije v EU, obhodil (!) meje domovine. Tudi tam ni šlo brez glasbe, le da sta bila nastopa pri Lauku in v klubu Lipa na Zlati obali bolj neformalna. Za stare prijatelje pač!

Teden v Melbournu sva preživela pri trboveljsko-sevniški družini Matije in Pavline Cestnik, en dan tudi pri pesniku Ivanu Lapuhu, obiskala sva Slovensko društvo Planica in Versko središče Sv.Cirila in Metoda v Kewu...

Do popolnosti sva izkoristila vsak dan in spoznala veliko stvari, za katere na prvih dveh gostovanjih ni bilo zadosti časa: znameniti Hanging Rock, Phillip Island, pragozd v Victoriji, avstralske »Alpe« v New South Walesu, čudovite plaže, kmetijo v notranjosti in živalski vrt Australia Zoo lani preminulega Steva Irwina v Quenslandu...

Pa vendar je ostalo še veliko neodkritega, kar močno kliče še po kakšni ponovitvi!

In kakšno glasbo sva izvajala med avstralskimi Slovenci, ki so se jim na najinih koncertih pogosto pridružili še Avstrijci, Nemci in drugi iz pisane palete priseljencev?

Predvsem slovenske narodne in ponarodele pesmi v priredbah za citre, orglice in glas. V klubu Triglav – Panthers sva igrala celo nekaj malega za ples: brez glasbenih podlag, povsem v živo, kot pred sto in več leti na kakšni domači zabavi...

S podobnim programom naj bi v začetku prihodnjega leta nastopila tudi v Kanadi. Pogovori so v teku.

Jože Galič

SYDNEYEVSKÉ CITRARKE

Tistega nedeljskega popoldneva se je zgodilo v klubu Triglav – Panthers: šempetrska rojakinja Angelca Mikuletič, ki se je v svojih zrelih letih zapisala citranju, seveda ni smela manjkati! S seboj tokrat ni pripeljala svojega moža Milana, ki ga avstralski prijatelji kličejo tudi Max, ampak kar gospo Ilse Harris, prav tako citrarko. In verjetno sta bili najbolj pozorni poslušalki Jožetovega in mojega dveurnega koncerta...

Že naslednje dopoldne nas je Max odpeljal v severno predmestje Sydneya, kjer ima ga. Ilse s sinom Nigelom zasebno glasbeno šolo. Tam nas je pričakala še ena citrarka, ga. Johanna de Groot.

Kljub deževnemu vremenu, ki je prevladovalo ves tisti ponedeljek, so se gospe lotile skupinskega muziciranja tako zavzeto, kot bi bile na enem od sicer kar pogostih igranj v kakšnem nemškem, avstrijskem ali slovenskem klubu. Na koncu so nagovorile tudi mene, da sem z njimi zaigrala nekaj znanih alpskih glasbenih motivov, prirejenih za dvoje oz. troje citer!

Angelca, Ilse in Johanna pravijo, da se, pa naj bo to na kakšnem javnem nastopu ali kar tako, "za dušo", redno dobivajo prav vsak petek zvečer! Da prsti ne bi otrdela in da bi tudi »tam doli« vsaj enkrat v tednu užile alpski »štimung«...

Cita Galič

UČENJE CITER V KASNEJŠIH LETIH

Bila je tiha in skrita želja, na videz nedosegljiva. Ko sem prvič slišal citre, na katere je igral moj stric, žuljav in izmučen rudar, ki je k nam prišel na obisk, so me bile same oči in ušesa. Stric je odšel in z njim njegove citre, ki so mi še dolgo zvenele v glavi. Čas je tekel naprej in po mnogih letih, mislim, da jih je prešlo skoraj 50, me je spet prijelo.

Tokrat dokončno in nezadržano. Kupil sem si citre, se dogovoril z gospo Cito za pouk in vadil, vadil. Ko sem stal pred učilnico glasbene šole, sem se delal, kot da čakam vnuka.

Vztrajnost se vedno obrestuje. Počasi se je nabrala "kilometrina" in rasla je želja, da ne bi igral le sebi. Sledili so nastopi, ljudem je bil zvok citer seveda všeč, bolj in bolj me je stvar prevzemala in zasvajala. Pojavila so se tudi vprašanja, ali bi bil pripravljen komu pomagati pri učenju. Seveda kot dolgoletni šolnik tega nisem mogel odreči.

S pojavom "univerze za tretje življenjsko obdobje" se je pokazalo, da se veliko ljudi v zrelih letih (predvsem ženske), odločijo za dejavnosti na področju umetnosti, glasbe, slikarstva, športa, rekreacije in še česa, tako "za dušo". Enostavno začutijo potrebo, da se izkažejo in dokažejo sebi in morda še komu, da še niso za odpad in da so še sposobni zanetiti iskrico, ki je v njih prikrito in dolgo tlela. Vedno manj so stereotip babice, ki lahko le čuvajo vnuke. Vsekakor je to razumljiva človeška potreba, s katero se sooči sleherni človek in jo skuša udejanjiti ali pa propade.

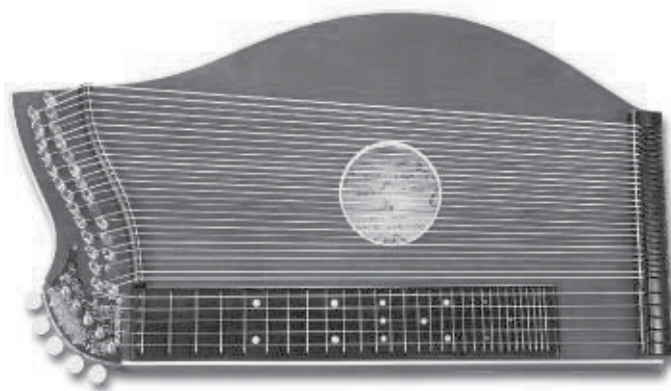
Moje dosedanje delo s starejšimi je pokazalo sledeče:

- *Želja za igranje je res velika in tudi odločitev je običajno dozorela in dokončna. Le malokateri, ki se je lotil učenja, je prekinil, pa še to iz tehničnih razlogov (bolezen, poškodbe).*
- *Večina je mnenja, da je učenje precej težje, kot so si predstavljali, kar pa nikakor ni ovira za nadaljevanje, saj predstavlja še večji izziv.*
- *Pojavljajo se tudi fiziološke ovire, npr. manj gibčni prsti, refleksi, koordinacija, koncentracija in spomin.*
- *Včasih je tudi posluh nekoliko vprašljiv, kar seveda otežuje učenje.*
- *Običajno "učenci" nimajo nobenega glasbenega predznanja, saj so note, ki so se jih učili v šoli, že zdavnaj zbledele.*
- *Poleg občasnih bolezenskih težav je ovira še kronično pomanjkanje časa v penzionu.*

Vseh teh težav pri mladini ni, posebno če so se odločili za glasbeno šolo. Zato se tudi pouk za starejše bistveno razlikuje od onega v glasbeni šoli. Seveda razlika ni le v letih, ampak tudi v namenu oz. v perspektivi.

Mnogo potrpljenja in razumevanja je potrebna pri tem učenju. Spoštujem vsako željo in odločitev in jo sprejemam kot prijateljski izziv. Osnovno načelo in dogovor je, naj bo pouk le v osebno zadovoljstvo, nikakor pa ne v breme. Pri teh letih bi bilo res neumno, da bi si sami nakopali še dodatne težave in obremenitve. Te seveda pridejo.

Občasne krize, ko ne gre, ali gre težje, so nekaj normalnega. Tega smo navajeni in najbolje je, da take trenutke preskočimo. Čas in delo si končno uravnavamo sami. Dnevi, ko nam gre bolje od rok, poplačajo ves trud.

Citre so izrazito naegresiven in pomirjujoč instrument. Mnogi zatrjujejo, da jih tudi v trenutkih osebne stiske izredno pomiri. Velika stimulacija je, ko se zaslišijo prve pesmice in ko celo družinski člani uganejo, kaj igraš. Morda smešno, vendar je res.

Večina zatrjuje, da so doma gladko zaigrali, pred menoj pa ne gre. Verjamem jim, saj sem imel sam prav take izkušnje. Tudi ura ni smela zazvoniti ali kdo stopiti v kuhinjo, prav vse me je motilo. Ja, trema je pri starejših mnogo bolj izrazita kot pri mladih. Ko sva se o tem nekoč pogovarjala z gospo Cito, mi je rekla: »Samo kilometrina manjka«.

Lahko trdim, da je igranje zelo dobra terapija za gibčnost prstov, urjenje spomina, koncentracije, refleksov in še česa. Znano je, da so aktivni glasbeniki glede tega še izredno sveži tudi v starosti.

Pri pouku obdelamo tudi nekaj glasbene teorije, vendar le v obsegu, ki jo pri igranju potrebujemo. Človek si seveda ne more zapomniti vseh napotkov in navodil, ki jih dobi v šoli, zato je nujno, da spozna nekaj osnovnih notnih zapisov. Presenetljivo je, da s tem običajno ni večjih težav, saj večina že v drugem letu dokaj dobro »čita« notne zapise pesmic.

Če so pa težave pri učenju koncertnih citer le prevelike, je možnost igranja na akordične (kitarske ali mandolinske) citre, kjer zvok ni tako bogat, je pa učenje zaradi uporabe »plonkceglca« bistveno hitrejše in lažje.

In kaj lahko rečem še za zaključek?

Veseli me, da je vodstvo Citrarskega društva Slovenije podprlo ustanovitev sekcije za starejše. Ne bojim se, da ne bi bilo interesa. Seveda bo nivo nižji od nivoja redne glasbene šole, vendar sem prepričan, da se s tem lahko poveča popularizacija tega čudovitega instrumenta. Če so citre že pri hiši in če igra babi, bo verjetno igral tudi vnuk, saj smo prav na tak način dobili naše najboljše in priznane citrarje prve generacije.

Za več informacij se lahko obrnete na Citrarsko društvo Slovenije, pošljete mail (dusan.mazaj@gmail.com) ali pa me pokličete na tel. 031/431-956

Dušan Mazaj

Pripis uredništva:

Avtor teksta je na seminarju za odrasle na Velbani Gorci predstavil zbirko 50 izbranih iz zakladnice slovenske ljudske pesmi "NAŠE VIŽE SO NAM BLIŽE". Pesmi je sam znotografiral in priredil za dunajsko uglasitev.

VEČER OB CITRAH

V soboto, 3. marca zvečer, je bil v Domu krajanov na Sestržah (Občina Majšperk) večer ob citrah. Koncert je organiziralo domače Športno – kulturno društvo s sodelovanjem Citrarskega društva Slovenije. Predstavile so se nekatere najboljše slovenske citrarke mlajše generacije: Katja Anderlič s sestro favtistko Tino iz Celja, Karmen in Neli Zidar Kos iz Ponikve pri Žalcu, Janja Brlec iz Laškega ter moja malenkost z violino in citrami.

Gostujočim citrarjem sta se pridružili še (skoraj domačinki) Franja Kočnik iz Oplotnice in Doroteja Došlak iz Stoperc. Obe sta sicer študentki citer na Konzervatoriju Richarda Straussa v Münchnu in sta se predstavili na sodobnih koncertnih citrah, ki se jih igra stoje na posebnih stojalih.

Igrali smo predvsem slovenske ljudske pesmi in znane citrarske melodije (Tretji človek, Cvetje v jeseni, Pot do srca itd.), za predah med citranjem pa so zapele ljudske pevke s Sestrž. Program je povezovala Andreja Pišek.

Program je potekal všečno, saj smo se zavedali, da poslušalcev ne smemo obremeniti s preveč zahtevno glasbo. Dvorana je bila lepo zasedena, med poslušalci pa je bilo celo nekaj obiskovalcev od drugod. Citrarsko društvo z veseljem sodeluje na takšnih prireditvah, posebej še v krajih, kjer citre nimajo takšne tradicije kot drugod, saj s tem prispeva k popularizaciji tega glasbila.

Peter Napret

PO CITRE V MENGEŠ

Pogovor z direktorico podjetja Lastra Company, d. o. o., gospo Ireno Komatar.

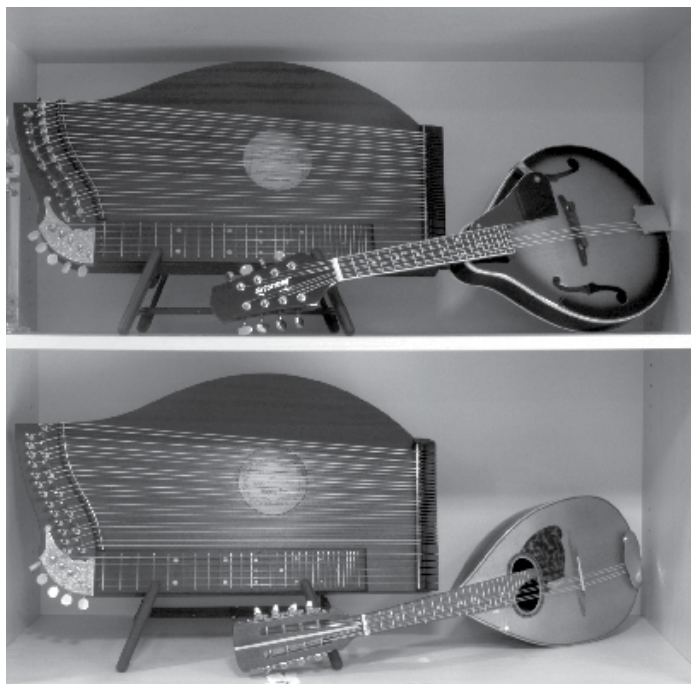
SC: Vaša trgovina z glasbili Paganini je mnogim našim citrarjem poznana, nekaterim pa tudi ne. Kako bi jo na kratko predstavili?

Irena Komatar: Naše podjetje ima zdaj že več kot 15 let tradicije na področju prodaje glasbil, v zadnjih letih pa smo veliko investirali tudi v specializirane servise za pihala, godala, trobila ter proizvodnjo godal. Tako poleg izredno obsežne ponudbe glasbenih instrumentov (preko 10.000 artiklov) na istem mestu nudimo še celo vrsto kvalitetnih storitev, ki so konkurenčne v evropskem merilu, tako da k nam prihaja tudi vedno več strank iz sosednjih držav. V klasični trgovini Paganini v Mengšu imamo oddelek za godala,

oddelek za brenkala, za pihala in trobila, tolkala, harmonike in klaviature. imamo pa tudi lepo urejeno internetno trgovino.

SC: Med vsemi temi instrumenti pa zadnja leta ponujate tudi citre, kaj ne?

Irena Komatar: Da, že nekaj let imamo v našem prodajnem programu tudi citre. Trenutno lahko ponudimo različne modele citer izdelovalcev Sanner in Wolfgang Teller, za sodelovanje pa se dogovarjamo tudi z drugimi izdelovalci citer. Trenutno prodamo največ 32 strunskih citer, pričakovati pa je, da se bo povečalo povpraševanje po večjih in kakovostnejših citrah, saj se citranje v Sloveniji lepo razvija.

SC: Dobro ste založeni tudi s strunami, naprstniki in drugim.

Irena Komatar: To je specifično področje, saj zahteva od nas res pravo poznavanje instrumentov, posebej pri citrah. Ponujamo strune tako za dunajsko kot za münchensko uglasitev iz vseh možnih materialov. Vedno imamo na zalogi dovolj strun znamk Bergfee in Pyramid za koncertne citre, pa tudi za druge vrste citer.

Naprstnikov imamo več vrst: od plastičnih, ki prvenstveno niso namenjeni citrarjem, a jih zadnje čase nekateri tudi uporabljajo pri igranju citer, do navadnih kovinskih naprstnikov in nekoliko dražjih menjalnih naprstnikov.

Za precizno uglasenost strun imamo na voljo različne uglasovalce, pick up – mikrofončke, ki pridejo zelo prav pri uglasovanju v hrupnem okolju, notna stojala, tudi prava citrarska namizna, ključke za uglasovanje in drugo.

Opozorila bi še na čistila za strune, saj ob pravilni negi strune dlje zdržijo in lepše pojejo, pa krpe in olja za nego lesenih delov in laka. To se mogoče komu zdijo nepotrebni izdatki, vendar je igranje na urejenem instrumentu gotovo večji užitek in motivacija kot na neurejenem in zapacanem.

SC: To, kako se počutimo ob muziciranju, prav gotovo veste, saj ste tudi sami študirali violino. Citer pa najbrž ne igrate...

Irena Komatar: Violine tudi ne igram več aktivno, saj za to žal nimam več dovolj časa, sem pa ves

čas v stiku z glasbeniki zaradi dejavnosti našega podjetja, ki je skozi glasbilarstvo povezano z vsemi vejami glasbene industrije. Vsi naši zaposleni v prodaji in servisu sami igrajo vsaj en glasbeni instrument, tako da dobro razumejo želje in potrebe naših strank.

SC: Kako pa je s svetovanjem kupcem glede citer? Sodelujete v ta namen s kakšnimi strokovnjaki?

Irena Komatar: Večinoma seveda svetujemo, naj se kupec pred nakupom strun in instrumentov dobro posvetuje s svojim učiteljem. Ker pa so učitelji in izkušeni glasbeniki tudi naše stranke, se ves čas tudi sami od njih učimo. Sicer pa imamo namen v bodoče angažirati katerega od naših ali pa mogoče tudi tujih strokovnjakov s tega področja in na naši spletni strani objaviti nekaj osnovnih nasvetov o vrstah citer, uglasitvah, vrstah strun, ozvočenjih, vzdrževanju instrumenta itd.

SC: Za nakup artiklov iz vaše trgovine, pa sploh ni nujno, da obiščemo Mengeš. Kako je s tem?

Irena Komatar: Res je. Na naši spletni strani, www.lastracom.com, deluje tudi spletna trgovina, kjer je mogoče kupiti skoraj vse artikle iz naše ponudbe. Nakupi preko spletne trgovine so zelo praktični predvsem za potrošni material, kot so strune, čistila, naprstniki itd., saj naročeno blago večinoma še isti dan pošljemo po pošti. Kupec tako prihrani dragoceni čas in stroške prevoza do naše trgovine, nakup pa lahko opravi kadarkoli iz svojega računalnika. Seveda pa je za nakup instrumenta še vedno najbolje obiskati trgovino Paganini v Mengšu, kjer lahko kupec instrument preizkusi, izbere in se še malo posvetuje o tem in onem.

SC: Zahvaljujemo se vam za pogovor z željo, da bi se v vaši trgovini še naprej dalo dobiti kakovostne citre in vse tiste male stvari, ki jih citrarji tako zelo potrebujemo!

Članek je sponzoriran s strani podjetja Lastra Company d. o. o.

SEMINAR V ZREČAH

Tokratni poletni seminar za mlade citrarje je potekal v Zrečah od 26. do 29. junija. Udeležencev je bilo 36, med njimi precej takšnih, ki so se prvič udeležili tovrstnega citrarskega izobraževanja. Poučevali smo Irena Zdolšek, Judita Tomažič, Irena Glušič, Peter Napret in Helena Hartman, ki je seminar tudi organizacijsko pripravila

Na novi lokaciji smo seminar pripravili na pobudo Term Zreče, ki so nas sami poklicali, da želijo svojo ponudbo v hotelih obogatiti s citranjem. Mislim, da je bilo zadovoljstvo obojestransko, saj smo bili s pogoji dela in bivanja zelo zadovoljni, v hotelu Dobrava v Zrečah pa so imeli štiri dni živahnega citrarskega dogajanja.

Prvi večer je v kavarni na violinske citre igrala Veronika Zajec iz Dobropolja. Ob pogovoru in igranju smo spoznali te preproste, a izredno zanimive citre, na katere se hkrati brenka in igra z lokom.

V sredo zvečer je imela v večnamenski dvorani koncert Irena Zdolšek. Igrala je dela J. S. Bacha, T. Robinsona, H. Bornfelda, D. Hawthornea, P. Kiesewetterja, E. Griega, A. Logia in T. Plahutnika. Čeprav je bil program zahteven, smo vseeno dosegli precejšnjo zbranost poslušalcev, saj so med posameznimi stavki svoje misli o glasbi in življenju predstavili udeleženci seminarja.

V četrtek zvečer je bilo muziciranje v kavarni hotela Dobrava. Skoraj vsi udeleženci so

nastopili s solo točko ali pa v duetu. Prijeten večer je omogočila družina Wuensche, saj je posodila ozvočenje, da so se vsi nastopajoči dobro slišali.

Zadnji dan smo zaključili s koncertom komornih skupin in orkestra:

Pri učiteljici Juditi Tomažič so igrali Ester, Barbara, Sabina, Uroš, Anja, Matevž in Sara. Zaigrali so Tri planike ter Jaz pa grem na zeleno travco.

Irena Glušič je poučevala Katarino, Špelo, Klaro, Tamaro, Nives, Laro in Izidorja. Zaigrali so italijansko Bello bimbo in Oberlechnerjev Ping Pong.

Pri Petru Napretu so Neli, Karmen, Tajda, Monika, Tilen, Duška in Špela zaigrali tirolski ples ter Avsenikovo Na Golici. Solo Country Music na violini je ob učiteljevi spremljavi zaigrala tudi Špela, ki sicer edina na seminarju ni bila citrarka.

Skupina Helene Hartman (Laura, Doroteja, Barbara, Vesna, Petra, Anja, Kaja) je igrala Bal leto in beguine La Rosa de Oro Fredija Goldna.

Irena Zdolšek je z Edito, Mojco, Petro, Damjano, Majo, Patricijo, Marušo in Tanjo pripravila skladbi Davida Hawthorna in Doroteje Hoffmann.

V zadnjem delu koncerta je nastopil orkester vseh udeležencev, ki je pod vodstvom avtorja članka predstavil kar sedem skladb. Dve slovenski ljudski in po eno albansko, madžarsko, škotsko, ameriško in švedsko. V polni dvorani hotela Dobrava je orkester zvenel ubrano, kar so potrdili tudi poslušalci.

Aranžmaji so vključevali tudi flavto in trobento, ki sta jih imela s sabo dva udeleženca seminarja. Poleg že omenjene violinistke pa je pri dveh skladbah sodeloval tudi mali Jure s kitaro.

V času seminarja so nas obiskal in predstavili svoje delo izdelovalci citer: **Jože Holcman** iz Selnice ob Dravi, **Peter Mürrseer** iz Kitzbühela (Avstrija) ter že omenjeni **izdelovalci iz Markneuenkirchna** (Nemčija).

Znova se je pokazalo, da so takšne počitniške dejavnosti dobrodošle, saj je bilo za seminar res veliko zanimanja. Ob prijetnem druženju, kopanju v bazenu, vadenju in muziciranju so udeleženci nadgradili znanje, pridobljeno v minulem šolskem letu, spoznali nove glasbene prijatelje ter pridobili sveže navdušenje za igranje na svojem instrumentu.

Peter Napret

KOLEDAR PRIREDITEV

17. POPOLDNE OB CITRAH NA KOPITNIKU

Sobota, 4. avgust, od 13. ure dalje
Informacije: Janja Brlec: 040/316-684

19. PREŠMENTANE CITRE 2007

Petek, 17. avgust 2007, ob 19. uri, trg v Šaleku, Velenje
informacije: Marjan Marinšek: 031/393-552

KONCERT MLADENK S CITRAMI

Sreda, 22. avgust 2007, ob 20. uri na Velenjskem gradu.

Posvečeno 60 letnici smrti Drage Košmrlj. Naša najbolj znana citrarka je v letih, ki temu niso bila najbolj naklonjena (prva polovica 20. stoletja), izdala učbenik za citre.

Nastopajo Alenka Iljaš, Mateja Avšič, Tinka Budič, Mojca Žerak in Janja Brlec

KONCERT CITRARJA WILFRIEDA SCHARFA IZ LINZA (AVSTRIJA)

Četrtek, 23. avgust 2007, ob 20. uri v Šaleški cerkvi.

Do zaključka redakcije nismo prejeli podatkov o drugih prireditvah. O vseh ostalih dogodkih ali o morebitnih spremembah zgoraj objavljenih prireditev, lahko izveste na www.citre-drustvo.si.